

quantum sufficeret crucifigen
 dis suis carnibus. id est concupisen
 tis affectibusq; carnalibus. tam
 quam dicens. Perfice in me timore
 tuu. timui enim audiens tuus.
 Sed est hic aliud sensus altior. quan
 tum d^r donat. scrutato sⁱnus scrip
 turae huius erudiendus. Con
 fige inquit claves atimoretuo
 carnes meas. audiens enim tuus timui.
 Hoc est atimore tuo casto. qui per
 manet in scdm seculi. Carnaliam et
 desideria comprimantur. Audi
 ens enim tuus timui. Cum mihi ex
 minaretur paena. quae mihi non
 poterat dare iustitia. Sed hunc
 timorem quo poena metuitur.
 consumata caritas foras mittit.
 Quis non timore poen^f. sed delec
 tatione iustitiae liberos reddit?
 Timor namq; iste. quo non ama
 tur iustitia sed timetur poena.
 seruulis est quia carnalis. &
 ideo non crucifigit carnem. Vi
 uit enim peccandi voluntas que
 tunc apparet in opere. quando
 speratur impunitas. Cum uero
 creditur poena secura latenter

uiuit. Viuit tamen. mallet e
 mm licere quod lex uetat. quia
 non sp̄i taliter delectatur eius
 bono. sed carnaliter malum me
 tut quod minatur. Timore
 autē casto. ipsa quae hunc timo
 rem foras mittit. peccare ti
 met. Et caritas. & iā si sequitur
 impunitas. quia nec impunitate
 iudicat securitam. quando amo
 re iustitiae. peccatum ipsum.
 deputat poenam. Talitimo
 re carnes crucifiguntur. quō
 carnales delectationes. quae le
 gis littera uerantur potius
 quam uitantur. sp̄i talui bono
 delectatione uincuntur.
 Et eisdem usque ad perfectio
 nem crescente uictoria peri
 muntur. Confige ergo claves
 inquit atimore tuo carnes meas.
 audiens enim tuus timui. Hoc
 est damhi castum timorem. ad
 quem petendum. me tamquam
 pedagogus. timor legis ille per
 dixit. quotimore. audiens tuus
 timui. Ex pluicit Ser

MO. XX. V.